

Tadeusz KLIMEK
Redakcja Wiejska

Dnia: 8.II.1980r.
Godz.: 7.00 - 7.10

TEMAT NA DZIS' :

"PLYN ZY CIA"

Czytelnik: Tadeusz Klimek
Przedmiot: Mleko
Wstępny przypuszczenie
Wstępny wynik: NIE
Przypadek: R-57
Data: 7.2.80
Ran

Ktoś nazwał mleko "plynem życia". Coś w tym musi być, skoro każda mama stacza prawdziwe boje ze swoimi pociechami, żeby przed wyjściem do przedszkola czy do szkoły wypiły swoją szklankę przegotowanego, gorącego mleka: "Pij kochanie, bo to zdrowe - będziesz duży i silny" - to argumenty dla chłopów, albo "wyrośniesz na piękną panienkę" - gdy trzeba przekonać dziewczynkę. A nasi milusińscy wykręcają się jak mogą, są żazy, skargi na nudności, bekania, byle tylko jakieś wykręcić się od mleka. Ba, wiele szkół musiało zrezygnować z podawania szklanki mleka nawet tym dojeżdżającym do gminnych szkół zbiorczych i przemarzniętym dzieciom. - Ostatecznie może być kawa z mlekiem, ale najlepiej, żeby była gorąca herbata...

Podobno każdy z nas - od niemowlęcia po sędziwego starca - wypija w ciągu roku 260 litrów mleka. Powiedzieliem "podobno", bo są fachowcy od żywienia, którzy w te statystyki nie wierzą, no, chyba że się połiczyc mleko przerebione na masko, sery, twaregi.

R

No dobrze, ale czy nie możemy tego płynu życia pić więcej?

W rozwiniętych krajach europejskich na jednego statystycznego mieszkańca wypada 400 litrów mleka, np. w krajach skandynawskich,
^{gdzie} gdy śledzia na słodko mlekiem popijają, nawet 600 litrów ...

Nie, nie takie to wszystko proste. Nie pijemy więcej mleka, bo nam po produkcie nie smakuje. Nasze mleko ma bowiem wiele wad. A produkcja jest ciągle zbyt niska, żeby np. rzucić na rynek mleko PKW pełne o zawartości tłuszcza 3,5% zamiast 2,2% jak to jest obecnie. Do tego dochodzi problem nienajwyższej jakości napojów mlecznych, twarogów, twarożków homogenizowanych czy serów twardych.

Powiedz ktoś: "no dobrze, ale przecież Polska jest europejską i światową potęgą w produkcji mleka. Jesteśmy piątym w świecie i czwartym w Europie producentem mleka. Czyż nasze mleko sprzedawane w sklepach nie może być smaczniejsze, a przetwory lepsze?"

~~No więc jak to jest z taką międzynarodową potęgą...~~ W Polsce mamy półtora miliona dostawców mleka - tego się w świecie nie spotyka. A każda obora, to inne warunki, to różne metody żywienia krów, to różny sposób pielęgnacji zwierząt, to skrajnie różne warunki zoohigieniczne: od czystości w samej oborze po właściwy ubój, schładzanie mleka, przechowywanie.

- 3 -

W dodatku aż 50% rolników dostarcza mleko sezonowo, a są województwa, posiadające tylko 25% stałych dostawców. Mamy więc to co mamy - w okresie zimy dzienny skup mleka wynosi w Polsce 20 - 21 milionów litrów, latem 38 milionów litrów. A każdy z nas liczy na swoją butelkę mleka codziennie bez względu na porę roku, Te same dotyczy masła, twarogów, serów...

Mamy w Polsce dużo krowichogenów - fakt. Ale nie są to jeszcze krowy mleczne z prawdziwego zdarzenia. Gwarantuję bowiem średnio po 2 tysiące/litrów mleka rocznie, gdy francuskie dają po 5 tysięcy litrów. Tyle doimy - powtarzam, średnio 2 tys. litrów mleka od krowy, ale do punktów skupu trafia tylko 52% udolonego mleka. Reszta idzie do koryt - głównie na wypajanie cieląt i trochę na potrzeby własne rodziny.

Panstwo mają prawo mnie zapytać jak to się dzieje, że nasza polska krowa daje 2.700 litrów mleka rocznie, a francuska 5 tys. litrów i np. amerykańska 4,5 tysiąca litrów? Skomplikowane to sprawy - nie będę się więc udawał w szczegóły. Proszę tylko zastanowić się nad takimi faktami: w roku 1950 amerykańska krowa dawała średnio mniej mleka niż polska obecnie, po 2.400 litrów rocznie. Ale tówczas w ciągu roku zjadła tylko 6 kwintali pasz

- 4 -

treściowych. Dziś daje 4,5 tysiąca litrów, więc nawet nie dwa razy tyle, ale otrzymuje 20 kwintali pasz do koryta, czyli przeszło trzy razy więcej. Stany Zjednoczone na to stać, bo to one są największym eksporterem zbóż i pasz na świecie. A my importujemy – głównie z tejże Ameryki – już prawie 10 milionów zbóż i pasz – tak było w ubiegłym roku. Czyż muszę do tego rachunku coś dodać? Nasza krowa dostanie dziennie z kg paszy treściowej, jeżeli da nam przynajmniej 10 litrów mleka. U nas pasze treściwe dla krów, to premia za wydajność, a nie żywieniowa reguła. I dlatego tak trudno nam przekroczyć barierę dźwięku, czyli uzyskać od jednej krowy średnio 4 tys. litrów mleka rocznie, bo dopiero przy takiej wydajności można mówić o krowach, a nie krowich ogonach.

Ustawiłem poprzeczkę za wysoko? Na pewno. Ale wielu bydgoskich i nie tylko bydgoskich hodowców taką poprzeczkę już dawno przeskoczyło. 5, 5,5 nawet 6 tysięcy litrów średnio od krowy w obezce uzyskuje wielu specjalistów. Prawda, mamy ich ciągle za mało. Ale jest o co się bić. Nie ma więc ważniejszego zadania nad upowszechnianie doświadczeń najlepszych hodowców bydła. Argumenty są. Gospodarstwa specjalistyczne – jest ich około 1.800, czyli 10% istniejących – muszą sprzedać z każdego ha

- 5 -

3 tys. litrów mleka, powtarzam: sprzedać, a nie udeń. Żeby tyle sprzedać, trzeba średnio doić dużo więcej. Właśnie ponad 4 tys. litrów rocznie. Więc można, więc warunki są. Wojewódzka Spółnia Mleczarska w Bydgoszczy aż 80% skupowanego od rolników mleka uzyskuje właśnie z gospodarstw specjalistycznych oraz posiadających umowy na wieloletnie dostawy. Tak więc 20% gospodarstwu daje 80% mleka. Czyż te argumenty nie mówią wiele o możliwościach zwiększenia produkcji mleka? Amerykańskiego poziomu skarmiania pasz treściwych nie uzyskamy, to jasne, ale ci specjalisci i rolnicy z wieloletnimi umowami na dostęp mleka też więcej pasz treściwych niż inni nie otrzymują, a sprzedają dwa razy tyle.

Więc niby droga do zwiększenia ilości produkowanego i skupowanego mleka jest jasna: robić to, co już udaje się najlepiej.

A jakość mleka i tym samym jakość mlecznych przetworów?

Też sprawa jest jasna. Prof. Witold Trzecka, dyrektor Instytutu Żywności i żywienia ujął jednym zdaniem wszystkie przyczyny nienajlepszej jakości mlecznego surkuwu: "Nie potrafimy wydoić krowy tak, aby mleko było czyste; nie potrafimy mleka przechować tak, aby było świeże i niezakażone; nie potrafimy przetransportować tak, aby było zimne. Wiemy co i jak robić, ale nie robimy".

No właśnie... Ale podzielmy zadania: co zależy od rolnika, a co od całej gospodarki narodowej? Rolnik powinien stworzyć właściwe warunki zoohigieniczne w Oberze i dać tak, żeby mleka nie zabrudzić. To nie jest wielka filozofia, to można zrobić. Ale jak np. ma rolnik mleko schłodzić? Wpuaszając bańki do studni? 10-20 litrów to jeszcze tak można schładzać, ale 500, ale tysiąc litrów? Tymczasem w ciągu 35 lat spłyki oglądalem ze 20 przeróbków prototypów urządzeń do schładzania mleka, - od przeróbek ^{do nowych} ~~do nowych~~ lodówek, po baseny na 2 tys. litrów. Tylko że niczego dotąd nie wyprodukowano. Byłem u krajowego mistrza produkcji mleka - dostałem taki zbiornik w nagrodę za zwycięstwo we współzawodnictwie, ale to eudo jakoś ani razu dotąd nie zaskoczyło. Owszem, słyszałem, że w tym roku ktoś tam podejmuje produkcję urządzeń do schładzania mleka, ale nie uwierzę, że dopóty ich na rynku nie zobaczę. Zresztą co tu gadać o urządzeniach dla rolników skoro wiele, wiele zlewni mleka ich nie ma...

A transport, zwłaszcza do stycznych gigantów odbierających mleko w promieniu 60 km? Znowu polski przemysł cystern do mleka nie produkuje. Z konieczności robi je domowym sposobem samo mleczarstwo, jeżeli oczywiście otrzyma samochodowe podwozia i odpowiednią niezardzewiałą blachę.

Dlaczego o tym wszystkim mówię? Żebyście - marzecząc na jakość mleka i jego przetworów - nie mieli potencji wyłącznie do rolników. Cały polski przemysł musi pomóc w poprawie jakości mleka. Bo tylko z dobrego surowca można produkować dobre przetwory. Rolnicy na pewno zwiększą produkcję mleka, zwiększąc po podwyższeniu skupu, która wejdzie w życie dokładnie za tydzień. Średnio 60 groszy na litrze to już jest coś. Nowe cenniki wyraźnie preferują wyższą jakość mleka - więcej otrzyma ten, co przywiezie mleko czyste i tłuste. Jeżeli więc rolnicy otrzymają to, co jest niezbędne dla schładzania, przechowania i transportu mleka w stanie świezym, otrzymamy więcej napoju, który rzeczywiście będzie płynem życia.